చింపిరి

పెద్దిభొట్ల సుబ్బరామయ్య

మొదటిసారిగా చప్పరించాడు. అక్కడికి తా నేదో లక్షలు సంపాయించడానికి పుట్టినట్టూ ... తాము వాడిని రైలుపెట్టె లూడ్చి అడుక్కునే పాడు జీవితంలోకి దింపినట్టూ ఉంది వాడి వాలకం. ఇదంతా ఆ దేవుడనేవాడు చేసిన ఉపదేశ ఫలితమే.

నిప్పుకోడిగాడు ఇవ్వు డిక ఊరుకోలేక అడిగాడు.

"ఏం చెప్పాడు మీ దేవుడు?"

చింపిరి అ దొక రకంగా మొహం పెట్టి నేల చూపులు చూస్తూ నెమ్మదిగా తనతో వచ్చెయ్యమన్నాడు. రైలు పెట్టెలు ఊడ్చి ముష్టెత్తడం ఖర్మ ఏమిటన్నాడు. ఇదీ ఒక బతుకేనా అన్నాడు. స్టేషన్ వదిలి బయటపడితే సవాలక్ష పనులున్నా యన్నాడు. ఏ పని చేసుకుని అయినా నిక్షేపంగా, గౌరవంగా బతకొచ్చునన్నాడు' అని చెప్పాడు.

"ఏం చేస్తావు మరి?" అని అడిగాడు నిప్పుకోడి.

చింపిరి చాలాసేపు మాట్లాడలేదు. దిక్కులు చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

రాత్రి బాగా పొద్దుపోయింది. ప్లాట్‌ఫారం మీద మధ్యలో జనం పలుచగా ఉన్నారు. రాత్రివేళ వచ్చే రైళ్ళు మాత్రం అప్పుడప్పుడూ గర్జిస్తూ వస్తున్నాయి.

ఎదురుగా ఆకాశంలో చంద్రబింబం ... పలుచగా వెలుగుతున్నది. వీళ్ళకు కొంచెం దూరంలో ఎత్తైన ఫెన్సింగ్ మీద పక్షి ఏదో కూర్చుని సణుగుతున్నది.

బుజ్జమ్మ నిద్రకు ఉపక్రమించింది. దానికి చింపిరిగాడి మాటల మీద గాని, వాడి వాలకం మీద గాని పెద్దగా ఉత్సాహం కలగలేదు. కోటిగాడు మిగిలిన వారికన్నా ఒకటి రెండేళ్ళు చిన్న వాడు మాత్రం ఆత్రుతతో వింటున్నాడు.

నిప్పు కోడి మనసులో చాలా ఆలోచనలు ఉన్నాయి.

తాము ఎక్కడెక్కడో పుట్టారో, కన్నవా రెవరో, ఏమీ తెలియదు. ఇలా కలుసుకుని ఒక్కటైనారు. దేశంలో కెల్ల అతిపెద్దదైన ఈ స్టేషనే లోకంగా బతుకుతున్నారు. రైళ్ళల్లో ఎక్కి పెట్టెలు ఊడ్చి శుభ్రం చేసి, ప్రయాణీకుల ముందు చేతులు జాపి, వాళ్ళు దయతో విదిల్చిన కాసిని పైసలే అయినా పోగుచేసుకుని పొట్ట పోసుకుంటున్నారు. వస్తులుండటం లేదు.

ఇక్కడ అప్పుడప్పుడు పోలీసులు తరిమినా తన్నినా అది తాత్కాలికమే. రైల్వే సిబ్బంది కూడా అట్టే బాధ పెట్టరు. అపరిశుభ్రంగా ఉండే రైలు పెట్టెలు శుభ్రం చేసి ఒక విధంగా రైల్వేలకు జీతం బత్తెం లేని సేవ చేస్తున్నారని అనుకుంటారే తప్ప తమను ఎవరూ హింసించరు. ఇది ఒదిలిపెట్టుకుని స్టేషన్ దాటి బయట ప్రపంచంలోకి, మహా నగరంలోకి అడుగు పెడితే ...

తలుచుకోడానికే భయంగా ఉంటుంది.

క్రూరమృగాలతో నిండిన అరణ్యంలాంటిది ఈ నగరం. నిరంతర బందులు, హత్యలు, ప్రమాదాలు, బాంబు దాడులు, అత్యాచారాలు, పోలీస్ స్టేషన్లు, దోపిడీలు - తలుచుకుంటే వెన్నులో నుంచి వణుకు పుట్టుకొస్తుంది.

చింపిరి కిందికి జరిగి పడుకున్నాడు. వాడి ఆలోచనలు వాడివి.

దేవుడు నిన్న కనిపించి స్టేషన్‌లో నుంచి బయటకు తీసుకుపోయి, టీ ఇప్పించి మరీ చాలా సేపు మాట్లాడాడు. "రైలు పెట్టెలూడ్చి అడుక్కునే బతకూ ఓ బతుకేనా?" అన్నాడు. 'మానవ జన్మ ఎత్తినందుకు ఆ ప్రభువు మనకు కాళ్ళూ, చేతులూ, తలకాయా ఇచ్చినందుకు గౌరవంగా బతకాల'న్నాడు. పదిమంది ముందూ చేయిజాపి యాచించడం నీచమన్నాడు. ఇం కేవేవో గొప్ప గొప్ప మాటలు మాట్లాడాడు.

ఇప్పుడు -

చింపిరిగాడు కృతనిశ్చయుడైనవాడిలా లేచి కూర్చున్నాడు.

తనవైపే చూస్తున్న నిప్పుకోడిగాడినీ, కోటిగాడినీ ఉద్దేశించి, నెమ్మదిగానే అయినా ఖచ్చితంగా చెప్పాడు - "నేను పొద్దున్నే ఎల్లిపోతాను. పినాకినిలో మీతోపాటుగా రాను. దేవుడు చెప్పాడు - ఏదో షాపులో వేసరు గారికి చేతికిందికి మనిషి కావాలంట! రోజుకు పది రూపాయ లిప్పిస్తా నన్నాడు. నే నెల్లిపోతాను."

నిప్పుకోడి గాడు ఈ మాట వినవలసివస్తుందని అనుకునే ఉన్నాడు కాబట్టి చలించలేదు.

"మరి నీ డబ్బు?"

"దాన్దేముంది? తర్వాత తీసుకుంటాన్లే!"

కోటిగాడు నిరుత్సాహపడి ఏదో సన్నగా గొణిగాడు కాని, అంతలో ఏదో ఫాస్ట్ గూడ్స్ బండి దాదాపు వంద పెట్టెలతో రొద చేస్తూ వచ్చి దూరంగా ఆగింది. ఆ రొదలో, హోరులో వాడి సణుగుడు వినబడనేలేదు.

బుజ్జమ్మ చీకటి ఉండగానే లేచింది. మట్టి నిండిన గోళ్ళతో మట్టికొట్టుకున్న జుట్టు సరిచేసుకుంది. తర్వాత అవతలికి వెళ్లివచ్చింది.

కోటిగాడు లేచి, నిప్పుకోడిగాడిని, చింపిరిగాడిని లేపాడు.

పది నిముషాల్లో చింపిరి తప్ప మిగిలిన ముగ్గురూ చీపుళ్లతో పినాకిని ముందు నిలబడ్డారు. చింపిరి చీపురు తీసుకోలేదు.

సరిగ్గా ఉదయం ఆరుగంటలు ... పినాకిని 'బోఁయ్' మని అరిచి కదలబోతున్నది.

చింపిరి ప్లాట్‌ఫారం మీద నిబ్బరంగా నిలబడ్డాడు. కొత్త జీవితంలోకి అడుగుపెట్టబోతున్న ఉత్సాహంతో నిలబడ్డాడు.

మరు నిముషంలో పినాకిని ఒక్క ఉదుటున కదిలింది. మరుక్షణంలో వేగం పుంజుకుంది. చింపిరి నిలబడిపోయాడు.

రైలుపెట్టె గుమ్మంలో నిలబడి బుజ్జమ్మ "ఇక ఈడు మన్తో రాడా?" అని అడిగింది.

కోటిగాడు కచ్చగా, "రాకపోతే పోనీయ్!" అన్నాడు.

నిప్పుకోడిగాడు ఏమీ మాట్లాడలేదు.

బుజ్జమ్మ మళ్లీ కసిగా "ముదనష్టపోడు!" అన్నది.

"ఎవరు?" అని అడిగాడు కోటిగాడు.

"అడే! ఆ దేవుడే!" అన్నది బుజ్జమ్మ మరింత కసిగా.

** ** **

పినాకిని కనుచూపుమేర దాటిపోయాక చింపిరి అలాగే కొన్ని క్షణాలు ప్లాట్‌ఫారం మీద నిలబడిపోయాడు. తర్వాత ఆవులించి, చేతి వేళ్లు విరుచుకున్నాడు.

ఇక ఒక నిశ్చయానికి వచ్చినవాడిలా వడివడిగా నడక సాగించాడు. గేటులో అటూ ఇటూ ఉన్న టీ.సీ.లు వీణ్ణి చూశారు. అందులో సురేశన్ మాత్రం వీడ్ని చూసి, "ఏరా! మీ వాళ్లతోపాటు నువ్వు వెళ్లలే దేం?" అని అడిగాడు.

చింపిరి వెర్రి నవ్వు నవ్వుతూ తల ఊపాడే తప్ప, బదు లేమీ పలకలేదు. ఒదిగి ఒదిగి నడుస్తూ గేటులోగుండా హాల్లోకి వచ్చాడు.

విశాలమైన హాలు! ఎందరో రకరకాల మనుషులున్నారు. ఎవరి లోకంలో వా రున్నారు. హడావుడిగా ఉన్నారు. కౌంటర్ల ముందు మామూలుగానే పొడవాటి క్యూ లున్నాయి. చింపిరి లాగూ జేబులో అయిదు రూపాయలున్నాయి. ఆ మొత్తం వాడికి ఒకవిధమైన భరోసా ఇస్తున్నది.

మెట్లు దిగి, ఆవరణ దాటి ఇవతలికి వచ్చి గుండెల నిండుగా గాలి పీల్చుకున్నాడు. స్టేషన్ అనబడే పెద్ద పంజరం నుంచి బయటకి వచ్చినట్టనిపించింది.

ఉదయవేళ గాలి హాయిగా వీస్తున్నది.

దేవుడు చెప్పిన వివరాలు గుర్తు చేసుకుంటూ నడక సాగించాడు. రోడ్డు పక్కన అటూ ఇటూ అప్పుడే అలజడి, జనసంచారం మొదలైంది.

ఎదురుగా ఒక హోటలు! లోపల ఉజ్వలంగా లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. చింపిరికి టీ తాగుదామనిపించింది.

ఠీవీగా వెళ్లి ఒక కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

కేష్ బల్ల వెనుక కూర్చున్న ఒక లావుపాటి వ్యక్తి అది చూసి, అంతలో "రేయ్! లే లే!" అని అరిచాడు.

చింపిరి ఉలిక్కిపడి లేచాడు.

"ఏం కావాలి?" అని గర్జించా డతడు మళ్లీ.

"టీ" అన్నాడు చింపిరి బలహీనంగా.

ఆ వ్యక్తి వెయిటర్‌ను పిలిచి, "వాడికి టీ ఇచ్చి డబ్బులు తీసుకో!" అన్నాడు.

ఆ విధంగా బయటనే నిలబడి టీ తాగి

డబ్బులు చెల్లించి, ఇవతలికి వచ్చాడు చింపిరి. లోలోపల ఏదో బాధ అనిపించింది. అంతలో, 'ఆఁ! దాన్దేముంది! ఇది లోకం' అనుకున్నాడు.

నన్నని గొందులు, సందులు. అటూ ఇటూ పొంగి పొర్లుతున్న మురికి కాలువలు ... ముక్కు బద్దలు చేసే దుర్గంధం ... విశృంఖలంగా బురదలో పొర్లుతున్న పందులు ... అన్నీ దాటుకుని నడిచాడు. ఇదుగో మసీదు ... పక్కనే నన్నని సందు ... ముందు చిన్న అరుగు. అక్కడ ఆగి తలుపు తట్టాడు.

కటకటమని చప్పుడు చేస్తూ పాతకాలపు చెక్క తలుపు తెరుచుకుంది. ఒక మధ్య వయస్కురాలు గుమ్మానికి అడ్డంగా నిలబడి, అప్పుడే నిద్ర లేస్తున్నది కాబోలు; ఆవులిస్తూ - "ఎవరూ" అన్నది.

"దేవుడు ... దేవుడున్నాడా?" అని అడిగాడు చింపిరి.

ఆమె వెనుదిరిగి వెళ్లింది.

కొద్ది క్షణాల్లో దేవుడు వచ్చాడు. నల్లని చొక్కా, తెల్లని లాగూ తొడుక్కుని ఉన్నాడు. మనిషి నలుపు. క్రాపు వెనక్కు దువ్వాడు. చింపిరిని చూసి గుర్తించి, తెల్లని పళ్లు బయటపడేలా నవ్వుతూ, "నువ్వా! అయితే ను వ్వొచ్చేశా వన్నమాట!" అన్నాడు.

"వచ్చేశాను" అన్నాడు చింపిరి.

"పద!" అంటూ నడిచాడు దేవుడు.

వాడు రకరకాల పనులు చేస్తాడు. వాడి తండ్రి వృద్ధుడు. మంచాన పడి ఉంటా డెప్పుడూ. వాడి అక్క రాత్రిళ్లు వాడుకగా వచ్చే రిక్షాలో ఎక్కి వెళ్లి తెల్లవారుజామున ఇంటికి చేరుతూ ఉంటుంది. వాడికి నిలకడ ఇష్టం లేదు. మామూలు పనులలో ఆసక్తి అసలే లేదు. నిరంతరం థ్రిల్ కావాలి. ఎక్కువ సంపాదన కావాలి. సినిమా టిక్కెట్లు బ్లాకులో అమ్మడం, రద్దీగా ఉన్న సినిమా హాళ్లలో క్యూలో నిలబడి జేబులు కొట్టడంవంటి పనులు వాడికి ఇష్టం.

వాడి కివాళ చేతినిండా పని. అందుకే తెల్లవారుతూనే బయలుదేరాడు. ఒక మహానటుడి మహా కళాఖండం నగరంలో ఏడెనిమిది హాళ్లలో రిలీజవుతున్నది. బోలెడంత అల్లరీ ఆగమూ. రద్దీ ... తొక్కిసలాట. దేవుడు మహా బిజీ ఇవ్వాళంతా.

దేవుడు మాట్లాడుతున్నాడు. ఎడతెరిపి లేకుండా మాట్లాడుతున్నాడు. నేరుగా ఇందాకటి హోటలుకే తీసుకెళ్లాడు. ఇందాక చింపిరిని దబాయించిన వ్యక్తి ఈసారి వా ళ్లిద్దరూ లోపల కూర్చుంటూ ఉంటే చూసి కూడా ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"టీ తాగా నిప్పుడే!" అన్నాడు చింపిరి.

"పరవాలేదు, మళ్లీ తాగు!" అన్నాడు దేవుడు.

ఆ తర్వాత చింపిరిని వెంటబెట్టుకుని నడిచి ఒక వైన్ షాపుకు తీసుకెళ్లాడు.

ఆ షాపులో అటూ ఇటూ అద్దాల బీరువాలలో లెక్కలేనన్ని రంగు రంగుల సీసా లున్నాయి. ఒక పక్కన పెద్ద పెద్ద అట్టపెట్టెలు నిలువెత్తున పేర్చబడి ఉన్నాయి. ఆ పక్కనే గోడ మీద రకరకాల దేవుళ్ల బొమ్మలున్నాయి.

శిలాజాల కథ

మానవ జాతి అంకురించక ముందు ఉన్న జీవుల చరిత్ర గురించిన వివరాలు రాళ్లలో నిక్షిప్తమై ఉన్న ఆ జీవుల అవశేషాల ద్వారా అంటే శిలాజాల [ఫాసిల్స్] ద్వారా తెలుసుకోవచ్చు. ఇసుకలోగానీ, మట్టిలో గానీ అనుకోకుండా కూరఉకుపోయిన జీవులను ఆ ఇసుక గానీ, మట్టి గానీ కప్పివేసి గట్టిగా నొక్కివేస్తాయి. అందులో ఇరుక్కుపోయిన ఆ జీవులు చనిపోయి వాటి చర్మం, మాంసం మొదలైన మెత్తని పదార్థాలు కుళ్లిపోయి మట్టిలో కలిసిపోయినా, వాటి అస్థిపంజరం మాత్రం చాలా కాలం అలాగే ఉండిపోతుంది. తర్వాత పై నుండి మరింత మట్టి పేరుకుని, ఆ పై వత్తిడికి లోపల అస్థిపంజరం చుట్టూ ఉన్న మట్టి మరింత గట్టిపడి రాయిలా తయారైపోతుంది. మరికొంత కాలం గడిచేసరికి లోపల ఉన్న అస్థిపంజరం కుళ్లిపోయినా, లేక ముడుచుకుపోయినా దాని అసలు రూపం మాత్రం ఆ రాయిలోపల అలాగే ఉంటుంది.

ఇటువంటి అవశేషాల చిహ్నాలను 'ఫాసిల్స్' - శిలాజాలు అంటారు. భూగర్భ పరిశోధకులు తమ పరిశోధనల ద్వారా ఏ రాయి ఎంత పురాతనమైనదో తెలుసుకోగలరు కాబట్టి ఆ శిలాజాలు ఏ జంతువుకి సంబంధించినవో, ఆ జంతువు ఏ ఆకారంలో, ఏ పరిమాణంలో ఉండేదో, ఏ కాలంలో జీవించేదో తెలుసుకోగలరు.

సేకరణ : పి. నాగమణి [భువనేశ్వర్]

బల్ల వెనుక ఒక భారీ వ్యక్తి కుర్చీకి నిండుగా కూర్చుని ఉన్నాడు.

దేవుడు, "నమస్కారం సార్!" అన్నాడు.

ఆయన సిగరెట్ ముక్క విసిరేసి, "ఏరా! నేను చేతికిందికి మనిషి కావాలని చెప్పి ఎన్నాళ్లయింది?" అన్నాడు విసుగ్గా.

"తెచ్చాను, సార్! ఇదుగో!" అని చింపిరిని ముందుకు తోసి, "చాకు అనుకోండి! పేరు చింపిరి" అన్నాడు.

ఆయన పెద్దగా నవ్వుతూ, "చింపిరి ... అ దేం పేరురా?" అన్నాడు.

చింపిరి తలవంచుకుని నిలబడ్డాడు.

"శ్రద్ధగా పని చేస్తాడా?"

"రెండ్రోజులు చూడండి, మీకే తెలుస్తుంది!" అన్నాడు దేవుడు.

"ఇదుగో అబ్బాయ్! ముందే చెప్తున్నాను. జాగ్రత్తగా ఒళ్లు దాచుకోకుండా పని చెయ్యాలి. రోజుకు ఎనిమిది రూపాయ లిస్తాను."

అక్కడ దేవుడు కలజేసుకుని, "అదే కాదు, పైన బోలె డొస్తుంది. కష్టమర్సు తలా అర్థ రూపాయకు తక్కువ ఇవ్వరు. అది కనీసం పదికి తగ్గదు!" అన్నాడు.

చింపిరి తల ఊపాడు.

దేవుడు, "నాకు పనుంది సార్! వెళ్తా" నంటూ వెళ్లిపోయాడు.

షాపు యజమాని చింపిరికి పనులు చెప్పాడు. అన్నిటికన్నా ముందు ఖాళీ సీసాలలో నీళ్లు నింపి కూలర్‌లో ఉంచాలి. బీరు సీసాలు కూడా కూలర్‌లో సర్దాలి. లోపల మూలనున్న రెండు కుండలనిండా నీళ్లు పట్టుకురావాలి. ఇవి అయిన తర్వాత కొన్ని సీసాల పేర్లు చెప్పి పరిచయం చేశాడు.

"ఏది అడిగితే అది అందివ్వాలి!" అన్నాడు చివరగా.

సాయంకాలం వరకు పెద్ద ఇబ్బంది ఏమీ లేదు. అప్పు డొకరు అప్పు డొకరు వచ్చి తాగి పోతున్నారు. చీప్ లిక్కరు వచ్చింది కదా! దానికి గిరాకీ ఎక్కువ.

చాలాసేపు చింపిరి పనిలేకుండానే కూర్చున్నాడు. మధ్యాహ్నం వెళ్లి పక్కన చిన్న హోటల్లో ఏదో ఇంత తిని వచ్చాడు. ప్రశాంతంగానే ఉం దనిపించింది. అప్పటికి రెండు రూపాయల ఆదాయం కూడా వచ్చింది.

సాయంకాలం అయిదారు గంటల నుంచి పరిస్థితి మారింది. అసలు హడావుడి మొదలయింది.

రిక్షాల వాళ్లు, తోపుడు బళ్లవాళ్లు ఎడతెగకుండా రావడం, ద్రవం గ్లాసులో పోసుకుని నీళ్లు కలిపి గడగడ తాగి వెళ్లడం - లోపల నిలబడి కొందరు, కూర్చుని మరికొందరు బీర్లు, విస్కీ, బ్రాందీలు సేవించడం మొదలయింది. గ్లాసులు, నీళ్లు అందించడంతో మిరపకాయ బజ్జీ, మిక్చర్‌లు, సిగరెట్లు తెచ్చి ఇవ్వడంతో ఊపిరి సలపని విధంగా పని మొదలయింది. ఒకడు పిలిస్తే వెళ్తే, మరొకడు కేక పెడతాడు.

"కుర్రాడు లేడా? ఎక్కడ సచ్చాడు!" వంటి అరుపులు ఎక్కువయిపోయాయి.

"రేయ్! సిగరెట్లు తే! ఇక్కడున్నట్లు రావాలి!" వంటి ఆజ్ఞలు జారీ అవుతున్నాయి. పొద్దుగూకే కొద్దీ అలజడి, రద్దీ ఎక్కువయింది. షాపు యజమానికి తోడు మరొకరెవరో కూడా కేష్ దగ్గర కూర్చున్నారు. రెండు చేతులా బేరం చేస్తున్నారు.

చింపిరి శ్వాస తీసుకోవడం కూడా మరిచిపోయి పరుగులు తీస్తున్నాడు.

రాత్రి పన్నెండు గంటల వరకు ఇదే వరస. ఆ తర్వాత రద్దీ తగ్గింది. కాని షాపు యజమాని కేష్ లెక్కపెట్టుకోవడం, సీసాలు సర్దుకోవడం వంటి పనుల్లో మునిగిపోయారు.

తర్వాత చింపిరితో, "రేయ్! అట్లా నిలబడ్డా వేందిరా? మొత్తం లోపలి నుంచి చిమ్ముకురా! శుభ్రంగా చిమ్మాల!" అని ఆజ్ఞాపించాడు.

చింపిరి నీరసంగా లేచి చీపు రందుకున్నాడు. లోపల అంతా భయంకరంగా ఉంది. చిమ్మడం మొదలుపెట్టాడు. అంతటా ఉమ్మివేతలు, ఖాళీ సిగరెట్ పెట్టెలు, సిగరెట్ పీకలు, అగ్గి పుల్లలతో ఛండాలంగా ఉంది.

కాళ్ల మీద కూర్చుని చిమ్ముతూ చింపిరి ఉన్నట్టుండి బాధపడ్డాడు. తాను ఇన్నాళ్లూ రైలుపెట్టెలు ఊడ్చేవాడు. అక్కడ ఇంత ఛండాలం ఎన్నడూ చూడలేదు.

అర్ధరాత్రి దాటాక షాపు యజమాని ఉబ్బి, లావుగా మొసలి పిల్లలా ఉన్న తోలు సంచి తీసుకుని, ఇవతలికి వచ్చి షట్టర్లు దించి, అతి జాగ్రత్తగా పెద్ద పెద్ద తాళాలు వేసి, పదిసార్లు లాగి లాగి చూసి, చింపిరితో - "ఒరేయ్! ఇక్కడే పడుకో! జాగ్రత్త!" అని మళ్లీ మళ్లీ చెప్పి మోటారు సైకిలెక్కి వెళ్లిపోయాడు.

వీధి అంతా నిర్మానుష్యంగా ఉందిప్పుడు. లైట్లు మందంగా వెలుగుతున్నాయి.

చింపిరి అక్కడే కూలబడి ఎప్పుడో తెచ్చి జేబులో పెట్టుకున్న పుణుగులు తిన్నాడు. తర్వాత షాపు ముందు కొంతమేర తుడుచుకుని పడుకున్నాడు.

నిప్పుకోడి, కోటి, బుజ్జమ్మ గుర్తుకొచ్చారు.

తర్వాత తన 'సంపాదన' గుర్తుకొచ్చింది. యజమాని ఇచ్చే ఎనిమిది రూపాయలు కాక, తన దగ్గర మరో ఎనిమిది రూపాయలు చేరాయి. సంతృప్తిగా కళ్లు మూసుకున్నాడు. ఎప్పుడో నిద్రపట్టింది.

మరునాడు జరిగింది అసలు కథ.

చింపిరి రాత్రి పదకొండు గంటలు దాటేసరికి కదులుతున్న శవంలాగా తయారయ్యాడు. కాళ్లలో సత్తువ బొత్తిగా క్షీణించింది.

షాపు యజమాని కేకలు ఎక్కువైనాయి. తాగుబోతుల కేకలు, తిట్లు కూడా ఎక్కువైనాయి.

ముగ్గురు కూర్చుని ఉన్నారు లోపల. చవకబారు మద్యం పెద్ద సీసా ఖాళీ అవుతున్నది. పెద్దగా మాట్లాడుతున్నారు. ఉండి ఉండీ తిట్టుకుంటున్నారు. సిగరెట్లు ఊది పడేస్తున్నారు. 'నీయమ్మ ... నీయక్క ...' వంటి ప్రయోగాలు మాటిమాటికీ దొర్లుతున్నాయి.

వాళ్లలో ఒకడు తుమ్మమొద్దులా గున్నాడు, ఉన్నట్టుండి, "రేయ్! నీ యమ్మ ... కుర్రోడా! నీళ్లియ్!" అని అరిచాడు.

చింపిరి నీళ్ల సీసా తెచ్చి ఇచ్చాక, ఒకడు "నల్లగా లేవురా, నా కొడకా!" మరొకడు, "ఇంతసేపట్రా!" అనీ గొణిగారు.

మరొకడు రూపాయి బిళ్ల ఇచ్చి, "ఎల్లి గోల్డ్‌ఫ్లేకు సిగరెట్లు ... ఒక్కటంటే ఒక్కటి పట్రా!" అన్నాడు.

చింపిరి పరుగున వెళ్లి సిగరెట్ తెచ్చాడు.

దాన్ని అందుకుని, "నలిపేశా వేందిరా నంజకొడకా!" అన్నాడు వాడు.

చింపిరికి ఒళ్లు మండుకొచ్చింది. కానీ ఏమీ మాట్లాడలేదు.

మళ్లీ ఆ మనిషి, "చిల్ల రేదీ? రెండ్రూపాయ లిచ్చాగా?" అన్నాడు.

చింపిరి "మీ రిచ్చింది రూపాయే!" అని బదులు చెప్పాడు.

"అమ్మ! అమ్మ! దొంగనంజకొడకా! నే నిచ్చింది రెండ్రూపాయల బిళ్ల... తే, చిల్లర!"

చింపిరి మీ రిచ్చింది రూపాయే నన్నాడు మళ్లీ.

ఆ మనిషి లేచాడు. నిషా తల కెక్కి ఉందేమో, తూలి పడబోయాడు. నిలదొక్కుకున్నాడు.

"చిల్లర దొబ్బి, నా కొడకా! అబద్ధమాడతా వ్రరా?" అంటూ తన మీదకి వచ్చాడు. పక్కవాళ్లు లేచి ఆపారు.

షాపు యజమాని, "ఏం దా గోల?" అంటూ వచ్చాడు.

విషయం విని, "ఏరా?" అని నంజాయిషీ అడుగుతున్నట్టు ఆయన చింపిరి వైపు తిరిగాడు.

చింపిరి కళ్ల వెంట నీళ్లు ఉబికి వచ్చాయి.

"రూపాయే ఇచ్చారండీ! సిగరెట్టు తెచ్చిచ్చాను" అన్నాడు.

ఆ మనిషి రెచ్చిపోయి బూతులు మొదలుపెట్టలేదు.

చింపిరి ఇక ఆలస్యం చేయలేదు. జేబులో నుంచి రెండో మూడో అర్ధరూపాయి బిళ్లలు తీసి స్టూలు మీద ఉంచి ఇవతలికి వచ్చాడు.

షాపు యజమాని చింపిరి వైపే చూస్తున్నాడు. వాడి కళ్ళలో నీళ్లూ చూశాడు. అయినా ఏమీ మాట్లాడలేదు. వెళ్లి నోట్లు లెక్కపెట్టుకుంటూ కూర్చుండిపోయాడు.

లోపలి నుంచి ఆ ముగ్గురూ ఇవతలికి వచ్చారు. ఆ మనిషి చింపిరి వంక తీవ్రంగా చూస్తూ, "దొంగ నాకొడుకు! దొంగనా బుద్ధులు!" అంటూనే నడిచాడు.

చింపిరి అయిదు నిముషాలపాటు అలాగే నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాడు.

పొద్దుపోయినందువల్ల బేరం పలుచనయింది.

"రేయ్! లోపలి నుంచి అంతా చిమ్ముకురా! తర్వాత సీసాల్లో నీళ్లు పెట్టు. బీర్లు కూలర్‌లో సర్దు!" అని పనులు పురమాయిస్తూనే నోట్లు లెక్కపెట్టుకుంటున్నాడు షాపు యజమాని.

చింపిరి ఇప్పుడు లేచాడు. లేచి, నిబ్బరంగా ముందుకు అడుగు వేశాడు. యజమాని ముందు నిలబడ్డాడు.

యజమాని, "ఏందిరా? అట్టా నిలబడ్డావు?" అని అడిగాడు.

"నే నెల్లిపోతాను. ఇక్క డుండను!" అన్నాడు చింపిరి దృఢంగా.

షాపు యజమాని ఆశ్చర్యంతో, "ఏందిరా? తిక్కతిక్కగా గానీ ఉందా ఏంది?" అంటున్నాడు.

"నే నెల్లిపోతున్నాను. ఇక్క డుండను" అన్నాడు చింపిరి మళ్లీ గట్టిగా.

"ఏమైందిరా?"

"నే నెల్లిపోతా నిక్క డుండను!"

ఆయన సొరుగు మూసి, "నీ ఖర్మ! పోతే పో! కానీ ఆలోచించుకో, నీకు కాణీ కూడా ఇవ్వను. ఇట్టా వచ్చి అట్టా ఎల్లిపోతా ఉంటే ఎట్టా?"

"కానీ కూడా ఇవ్వొద్దు! నే నెల్లిపోతాను."

చింపిరి షాపు వెలుపలికి వచ్చి విసురుగా, వేగంగా నడవడం మొదలుపెట్టాడు. వెనుక ఎవరో తరుముకొస్తున్నట్టు నడిచాడు. సందులు గొందులు దాటాడు. ప్లే గ్రౌండ్ దాటాడు. ఆఫీసు బిల్డింగులు దాటాడు.

ధూరంగా అద్భుతమైన వెలుతురు లోకంలా కన్నతల్లి ఆ మహా స్టేషన్ కనిపిస్తున్నది.

చింపిరి గబగబ నడిచాడు. మెట్లెక్కి హాలు దాటాడు. గేటు దాటి ప్లాట్‌ఫారం మీది కొచ్చాడు. తమ మామూలు చోటికి దూసుకుని వస్తున్నాడు.

మంచినీళ్లు తాగి ఇటు తిరిగిన బుజ్జమ్మ దూరం నుంచి చింపిరిని చూసి, ఆనందంతో పెద్దగా "ఆడే! అదుగో! నే చెప్పలేదా వస్తాడని. వచ్చేస్తున్నా డొచ్చేస్తున్నాడు!" అని కేక పెట్టింది.

★